

2n cicle

Finalistes: Gerard Pagès i Marc Carbó de 3r del CEIP St. Esteve. Premi: 1 kit de natura.

1r premi: Stela Carrasco de 4t del CEIP St. Esteve. Premi: 1 kit de natura i una sortida de descoberta de l'entorn natural de Caldes per tota la classe.

3r cicle

Finalistes: Adrià Albacete i Fredick Pérez de 5è del CEIP St. Esteve. Premi: 1 kit de natura.

1r premi: Laura Casanovas de 5è del CEIP St. Esteve. Premi: 1 kit de natura i una sortida de descoberta de l'entorn natural de Caldes per tota la classe.

A l'esquerra: Premi en la categoria de dibuix, segon cicle.
A la dreta: Premi en la categoria de dibuix, tercer cicle

Tots els participants van rebre obsequis commemoratius. Properament es publicaran també tots els guanyadors al web municipal. Els Premis Medi Ambient 2009 han estat possibles gràcies a l'Ajuntament de Caldes de Malavella i a la col·laboració del Consorci Mediambiental de la Selva, l'herbodietètica L'Arc Blanc i el PGA Golf de Catalunya. ■

6è. PREMI DE MICROLITERATURA Joaquim Carbó

El 23 d'abril es va fer el lliurament del 6è. Premi de Microliteratura Joaquim Carbó, organitzat per l'Ajuntament i per la Biblioteca. Publiquem en aquesta edició de l'Aquae les obres guanyadores segons les diferents categories:

PRIMER PREMI.

CATEGORIA D'ADULTS

BETSABÉ GARCÍA I ÀLVAREZ

Recurs d'omissió

I encara plou sobre els filferros rovellats. Estenc la roba al matí després d'haver posat la rentadora la nit abans. El dia és blau. Tot blau. A la mà, em voleien els dits, arrosats. Sobre el filferro, un ocell mira la fusta d'una pinça enfosquida. No ha parat de ploure i tinc les mans molles de treure la roba del cove. El cap menut, el pap inflat, amb tot de plomes estarrufades al voltant i el bec que, de tant en tant, s'esmuny com una gota d'aigua per sota l'ala. Cada cop s'apropa més fins que l'escorrim de la pell li toca el capistre minvat pel fred. Acosto la punta del dit i una fiblada, concertada per la batuta estirada de les ales, em fa fremir de cap a peus. Sento que la mà se'm torna

plugim d'escates i quedo envescada per l'encís, perquè no marxa.

No la moc. La deixo allí, com escosada, amb el palmell cap amunt semblant un toll balmat. No em vol, però tampoc no se'n va. Provo de comprendre perquè, de la mateixa manera que si poses juntes dues gotes d'aigua deixen de córrer per fer-se bassal, ara tots dos posàvem en un quadre que havia deturat la singlada d'aquell dia d'aigua, blau com la nit. Ni ell volava, ni jo em movia.

I l'espetic, llampant i decisorí. Encara plou sobre els filferros rovellats i col·loco amb cura el plàstic per damunt la roba estesa. El cove és buit i el dia és blau. Tot blau. M'eixugo les mans i entro a casa. M'esperen. ■